

**ת"ד 3093/12 - מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה נגד
אشرف עגאג**

בית משפט השלום לתעבורה בחדירה

ת"ד 18-3093 מדינת ישראל נ' עגאג

בפני כבוד השופטת עידית פולד

מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה

מבקשת

נגד

משיב

אشرف עגאג

עו"ב כ עו"ד מוהנד זייד

החלטה

לפני בקשה המאשימה להבאת ראיות זימה.

ואלה העובדות הضرיקות לעניין

1. כנגד הנאשם הוגש כתוב אישום בגין עבירות של נהיגה ברכב ללא רישיון נהיגה בנגד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה, נהיגה ברכב ללא ביטוח תקף בנגד לסעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנوعי, נהיגה בקלות ראש בראש לבןrigid בagainst לפקודת התעבורה, התנהלות שגרמה נזק לרכוש וחבלה של ממש לגוף בנגד לתקינה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה וסעיף 38(3) לפקודת התעבורה, נהיגה בכיוון ההפוך לכיוון הנסעה בנגד לתקינה 37 לתקנות התעבורה, נהיגה ללא רישיון רכב תקף בנגד לסעיף 2 לפקודת התעבורה, ונῃיגת ללא חגורת בטיחות בנגד לתקינה 83(ב)(א) לתקנות התעבורה.

2. על פי הנטען בכתב האישום, בתאריך 18/5/10 סמוך לשעה 13:15 נῃיג הנאשם רכב מסוג טרקטורור משא פולריס מר. 7046113 בערערה, או בסמוך לכך, ללא חגורת בטיחות. אותה עת במקום הנ"ל אוטובוס עיר ציבורי מסווג פורד נהוגה בידי אחמד חמדן. והנאשם נהג רכבו בקלות ראש בפרק שנῃיג נגד כיוון התנועה, פגע ברכב ב' והתהפרק; וכתוואה נחל הנאשם חבלה של ממש, שברים רבים בפנים וכן שבר חוליה C7 ושרבר חוליה D6, וכן נגרם נזק לכלי הרכב. בנסיבות אלה נהג הנאשם רכב ללא רישיון נהיגה מחייבת היותו בלתי מורשה נהיגתו; ללא רישיון רכב תקף אשר פקע ב 6.4.17; ולא ביטוח המכסה נהיגתו.

3. הנאשם, באמצעות בא כוחו, כפר בעובדות כתוב האישום, והודה נהיגת במקום ובזמן.

4. מטעם המאשימה העידו: בווען תנועה-אריק טל אשר הגיע דוח בווען (ת/2), סקיצה מצאים ושרטוט (ת/3), תרשימים תאונת דרכיהם (ת/4), לוח צלומים (ת/5), דיסק תמנונות (ת/6); שוטר-בר אל אשר הגיע דוח פעולה (ת/7); הנהג המעורב, והוגשה בהסכמה הודעת הנהג המעורב (ת/8); וכן שוטר-וועבי אשר הגיע את חקירות הנאשם - הודעת נהג תחת זהירה (ת/9); והוגשו בהסכמה תע"צ משרד הרישוי (ת/10-ת/11), ותעודות רפואיות (ת/12 - ת/14).

מטעם ההגנה העיד הנאשם; וכן בווען תנועה-פפיסמדו יצחק אשר הגיע חוות דעת (נ/1).

לאחר שמייעת הריאות, היה על הצדדים לסכם טיעוניהם בכתב.
בשלב זה עתרה המאשימה להגשת ראיות הזמה, שלא פורט טיבן ומהותן. לטענת המאשימה, מומחה ההגנה תיקן בחקירתו טעויות בחוות דעתו, והוסיף בעדותו קביעות שלא צוינו בחוות דעתו, ולכן, ועל מנת להגיע לחקירה האמת שעה שבפני בית המשפט מונחות שתי חוות דעת שונות באשר לאופן התרחשויות התאונה, ביקשה להיעתר לבקשה לצורך הגשת ראיות הזמה.

ב"כ הנאשם התנגד לבקשה וטען, כי הבקשה הוגשה באיחור כמעט חודש לאחר הדיון האחרון, ימים ספורים לפני תום המועד להגשת סיכומים מטעם המאשימה; כי המאשימה אינה מפרטת מה טיב ראיות הזמה שהיא מבקשת להביא; וכי חוות הדעת מטעם ההגנה הוגשה מבעוד מועד, והטעויות אינן מהותיות, ואין כל טענות מפתיעות; ועם העובדה שבפני בית המשפט מונחות שתי חוות דעת שונות ביחס לאיירוע התאונה אינה מהוות נימוק להטייר למאשימה להביא ראיות הזמה; וכקבالت הבקשה תגרום לנאים לעיוות דין, בהעדר אפשרות לחקור את המומחה מטעמו בהתאם לאותה ראיות הזמנה שהמאשימה רוצה להביא ולא פירטה מה טיבה.

דין

נקבע, כי "ככל, על כל צד בהליך הפלילי להביא את ראיותיו "בחבילה אחת" בשלב הדיוני הקבוע לו - התביעה בפרשת התביעה וההגנה בפרשת ההגנה. ואולם, בנסיבות מיוחדות, מתיר החוק לחזור מכלל זה (ראו: יעקב קדמי סדר הדין בפלילים 1558 (חלק שני, 2009)). קר, סעיף 165 לחס"פ קובע כלהלן: "בית המשפט רשאי להרשות לתובע להביא ראיות לסתור טענות העולות מראיות ההגנה ואשר התובע לא יכול היה לצפות מראש, או להוכיח עובדות שהנאשם חזר בו מהודיעתו בהן לאחר סיום פרשת התביעה". מסעיף זה עולה כי ראיות התביעה המובאות לאחר סיומה של פרשת ההגנה, המכונות "ראיות הזמה", הן ראיות שנוצעו לסתור את טענות ההגנה שהtabיעה לא יכולה הייתה לצפות מראש. ראיות הזמה הן, אם כן, ראיות שהצורך בהציגן התעורר רק בשלב מתקדם של המשפט, ולעתים הן אף נאספו אך בשלב זה על-ידי בא-כוח המדינה". (בש"פ 6384/19 **סלמאן אמר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 30.10.2019).

העולה מסעיף 165, כי הבאת עדי הזמה לא מותרת אלא במקרה שבו התביעה לא יכולה לצפות מראש את טענות ועדיות ההגנה. נקבע בפסקה, כי האפשרות להביא ראיות נוספת להזמה לא תישא מעניין שבשגרה. שיקול מרכזי לעניין זה הוא משך הזמן שחלף מאז המועד האחרון להבאת ראיות על ידי המבקש ועד למועד הגשת התביעה להבאת ראיות נוספת, ומידת קרובתו של מועד אחרון זה לתום ההליך השיפוטי; ושיקול נוסף נוגע ליכולת לצפות מראש את הצורך בהבאת הראיות הנוספות (ראו ע"פ 8653/10 **פלונית נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 28.07.2011) בפסקה 61,62; ותפ"ח (מחוזי נצ') 41219-09-15 **מדינת ישראל נ' אברהים בן תאופיק סלימאן** (פורסם בנבו, 20.11.2017)).

לענין יכולת הציפה מראש - ראו ע"פ 10/8653 **פלונית נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 28.07.2011) בפסקה 62.

עוד נקבע, כי "בכמה פסקי-דין, שניתנו בבית-משפט זה, הודגש הצורך לנוהג בזהירות מוגן רשות להביא ראיות נוספות, אחרי שנסתתרו ראיות בעלי הדין לפי הסדר הרגיל הקבוע בחוק. ברם, המגמה הברורה בפסקין דין של בית-משפט זה

היאלמנוע עיות דין, העול להיגרם בין לנאשם ובין לאינטראס הציבורי, העול להיפגע מזכותו של עבריין עקב משגה של התובע; המגמה היא שלא לחסום לחולוין את הדרך להבאת ראיות נוספות." (ע"פ 951/80 **יצחק קניר נ' מדינת ישראל**, לה(3) 505 (1981), בעמוד 510).

עם זאת, נפסק כי אין הסעיף מאפשר הבאת עדות הזמה, שככל מטרתה חיזוק ראיות התביעה:

"סע' 165 לחוק אינו כל'i כדי התביעה לבצע מקצת שיפורים מקום בו הtagלו סתרות בין עדי התביעה לעדי ההגנה בנסיבותיו בחלוקת. הוא לא נועד לאפשר ל התביעה לנשות ולהזק עדות שכבר הובאה, שאם לא תאמר כן הר' שבכל פעם שההגנה מביאה ראייה הסותרת ראיות שהובאו על ידי התביעה, כמה ל התביעה זכות להביא ראיות הזמה, ועל כן דא נאמר "אם כך, אין לדבר סוף". ברוח דברים אלו הتبטה נושא בית המשפט העליון (כתוארו אז) חשי' שmagar כאשר אמר: "**אכן, אין להסכים, שההילך הפלילי יהפוך לנדנדה אין סופית של עדויות הזמה הדדיות.**" (ע.פ. 842/85 הרנו. נ. מד"י פ"ד מב(4) (259) (ת"פ (מחוז תל אביב-יפו) 360/96 **מדינת ישראל נ' זאב בשן** (פרסום בנבו, 04.05.1998)).

9. לאחר שבחנתי את טענות באי כח הצדדים ואות מכלול נסיבות העניין שלפני, הגעתו למסקנה כי אין להיעתר לבקשת המאשימה.

10. במקורה שבפנינו, טענת הנאשם באשר למלהר דברים אחר שהוביל להתרחשות התאונה הייתה צפוייה; הנאשם הגיע את חוות דעת ההגנה זמן סביר לפני שמייעת פרשת ההגנה; מומחה ההגנה נחקר על חוות דעתו, וכן על התקיונים שערכ בה בעודתו; ובתום חקירותו, לא העלהה המאשימה כל עתירה באשר לצורך בהבאת ראיות נוספות.

11. המאשימה הביאה מצידה חוות דעת ועדות בוחן באשר לאופן התרחשות התאונה לגישתה; עצם קיומה של חוות דעת נגדית מטעם ההגנה באשר לאופן התרחשות התאונה אינם מפתיע; וגם אם אפשר לטען כי התקיונים שנערכו אינם בתחום הצפויות הסביר של התביעה, הר' שמומחה ההגנה נחקר לגבים בחקירותו הנגדית; ואומר לעיל "סע' 165 לחוק אינו כל'i כדי התביעה לבצע מקצת שיפורים מקום בו הtagלו סתרות בין עדי התביעה לעדי ההגנה בנסיבותיו בחלוקת. הוא לא נועד לאפשר ל התביעה לנשות ולהזק עדות שכבר הובאה" (ת"פ 360/96 **מדינת ישראל נ' זאב בשן** הנ"ל).

12. יתרה מכך, כאמור לעיל, הבאת ראיות נוספת הוא הליך חריג, שיש להראות טעם טוב המצדיק לנקט בו; והמאשימה כלל לא פירטה בבקשתה מה הן ראיות הזמה אותן מבקשת להביא, מה טיבן ומהותן; ולא צינה איזה טענה נקודתית שבעדות המומחה מטעם הנאשם, שלא היה ניתן לצפותה, היא מבקשת להזים (להבדיל מעצם רשימת השינויים הנטעןibus בעדות מומחה ההגנה); ובורי שבקר אין משום פירוט מספק כדי לבחון את החשיבות והצורך בראיות הזמה על מנת לתרום לגילוי האמת.

13. לאור האמור לעיל, אני>Dוחה את בקשה המאשימה להתריר לה להביא ראיות הזמה

14. התק נקבע לסיומים; ובכלל נסיבות העניין, תוך הכרה בצו השעה והאלוצים והמגבליות הנובעים ממנו, המאשימה תגיש סיכום טענותיה עד ליום 1.2.2021.

ב"כ הנאשם יגיש סיכום טענותיו עד לא יותר מיום 1.3.21.

בהתאם, המועד למתן הכרעת דין ידחה ליום 4.4.21 בשעה 08.30.

ניתנה היום, א' שבט תשפ"א, 14 ינואר 2021, בהעדות
הצדדים.